ניתלי ליה קמ"ל אמר מר מנין 6 שיש בה

ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ששעיר

זה תולה מנין מאי קא קשיא ליה הכי קא

קשיא ליה השתא דאמרת חמאים דומיא

דפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן אף

חטאים נמי דלאו בני קרבן אימא מה פשעים דלאו בני קרבן לעולם אף חטאים דלאו

בני קרבן לעולם ומאי נינהו אין בה ידיעה

בתחלה ויש בה ידיעה בסוף אבל יש בה

ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף כיון

דכי מתידע ליה בר קרבן הוא אימא לא

ליתלי וכי תימא אין בה ידיעה בתחלה

ויש בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בחוץ

ויוה"כ מכפר ס"ד אמינא ניפוך מיפך אמר

קרא ילכל חטאתם מכלל דבני חטאות

נינהו ונתכפר כפרה גמורה אי כתיב

מָחמָאתם כדקאָ אמרת השתא דכתיב

לכל חמאתם להגך דאתו לכלל חמאת

וכי מאחר שאינו מכפר למה תולה אמר ר'

זירא לומר שאם מת מת בלא עון א"ל רבא

אם מת מיתה ממרקת אלא אמר רבא

להגן עליו מן היסורין: אין בה ידיעה בתחלה

ויש בה ידיעה בסוף שעיר הגעשה בחוץ

ויוה"כ מכפר כו': מכדי איתקושי איתקוש

להדדי ונכפר פנימי אדידיה ואדחיצון ונפקא

מינה להיכא דלא עבד חיצון אמר קרא 2אחת

סכפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות סכפרה

ונכפר חיצון אדידיה ואמאי דעביד פנימי

נפקא מינה למומאה דאירעה בין זה לזה

אמר קרא 2אחת בשנה 6כפרה זו לא תהא

ניסלי ליה. מן היסורים: מחי קשיח ליה. דחמר ומנין שעל זה מכפר

הא יליף לה דעל שאינה בת קרבן מכפר וזו אינה בת קרבן ואתיא

ליה מחטאים דומיא דפשעים: ניפוך מיפך. זה יכפר על שאין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף דלא אתי לכלל הרבן

והחילון יתלה על שיש בה ידיעה

בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ולהכי

אינטריך לכל חטאתם: לכל חטאתם.

ולה כתיב מפשעיהם וחטחתם לומר

עכשיו הוא בפשע שאינו בר קרבן

ויתלה עליו עד שיבא לכלל חטאת:

שחם מת. קודם שיוודע לו: מיתה

ממרקת. דהכי אמרינן בפרק בתרא

דיומא (פו.) שמיתה ממרקת כל העונות

שעשה תשובה עליהן ואין התשובה

גומרת כפרתן ולא יום הכפורים

גומר כפרתן כגון עבירות חמורות:

וניכפר פנימי אדידיה. לתלות על

שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה

ידיעה בסוף: ואדחיצון. על שאין

בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה

בסוף: ה"ג ונפקא מינה להיכא דלא

עבד חילון. אם לא היה להם שעירים

בכל הלורך: אמר קרא אחת. וכפר

אהרן על קרנותיו אחת בשנה ובמובח

הפנימי כתיב שמכפר עליו מדם

הפר ושעיר פר לכהנים ושעיר לעם.

והכא קרא יתירא הוא דלמאי איצטריך

אי לאורויי לך שדם חטאת הכפורים

מכפר עליו בהדיא כתיב באחרי מות בי

ויצא אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו וגו' אלא לדרשה אתא וקאמר

אחת דאין כאן אלא כפרה אחת:

אמר קרא אחת בשנה. תרי זימני

כתיבי אחת בשנה וכפר אהרן על

קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת

הכפורים אחת בשנה יכפר ברישיה

דקרא סמך אחת לוכפר על קרנותיו

ודרשינן מיניה וכפר אחת שאין כאן

אלא כפרה אחת ט לימד שאינו מכפר

כפרה אחרת ובסיפא דקרא סמך

יכפר לבשנה דכתיב אחת בשנה יכפר

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד:

ל ולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידיעות הטומאה (לקמן דף יט:) מוקמינן דלא בעי רבי ישמעאל ידיעה בתחלה בקרבן עולה ויורד:

לקמן י:], כ) [ויקרל טו], ג) [ולימד. רש"ל],
ד) [שייך לדף ט.], ה) [שייך למשנה דלעיל ב.], ו) [ואולי

ו. וְכִפֶּר עַל הַקּדֶשׁ מָטְמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָּל מַשְׁמָאת בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וּמִפּשְׁעֵיהָם לְכָל לְאֹדֶל מוֹעֵד הַשְׁכַן אִהֶּם בְּתוֹךְ טָמָאתָם:

ייקרא טז טז ויקרא טז טז וִכִּפֶּר אַהַרֹן עַל קַרנתִיו אַחַת בַּשְּׁנָה מִדַּם חַטַאת הַכּפָּרִים אַחַת בַּשַּׁנָה יִכַפָּר עַלַיו . תיכֶם קֹדֶשׁ קָדְי

רבינו חננאל

שמעון דאמר ממקומו הוא מוכרע. ודייק האי תנא מדלא כתיב על חטאתם אלא לכל חטאתם להנך דאתו לכלל חטאת. ומאן נינהו מי שיש בו ידיעה בתחלה ואין בו ידיעה בסוף עדיין דלכי מיתידע ליה בעי לאיתויי קרבן. ומאחר שאינו מכפר למה תולה. אמר רבא להגז עליו מן היסורים. אבל אם מת מיתה ממרקת עונו: **כותני'** אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף כו':

ולא בעי למימר אין בה וחש בה. ולא בעי למימר אין בה ואין בה ואי משום דהא שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרים ס"ד נפיך מיפך כתיב התם לה' חטאת שאין מכיר בו אלא ה' ואפי' לר׳ שמעון דלא דריש לה׳ לא ה״מ למינקט מאי נינהו אין בה ואין

בה משום היקשא דמתניתין על מה

שוה מכפר זה מכפר:

ונבפר כפרה גמורה. וא"ת ומי עדיף משעיר המשתלח דאינו אלא תולה כדאמר בפרק בתרא דכריתות (דף כה.) דחייבי חטאות ואשמות ודאין חייבים להביא אחר יוה"כ וי"ל דהכא ממשמעות דקרא קא פריך דוכפר לכל חטאתם משמע שמכפר לגמרי כל החטא אבל גבי שעיר המשתלח לא כתיב לכל חטאתם אלא גבי וידוי ולא גבי כפרה: מאי לכל חמאתם ראתי לכלל

חמאת. תימה דפריך בפרק בתרא דכריתות (דף כו.) גבי שעיר המשתלח אימא כי מתיידע אחר יוה"כ נמי לא מייתי חטאת ואמאי הא בדידיה נמי כתיב לכל חטאתם וי"ל דהתם נמי כיון שנודע לו קודם יוה"כ שחיה בספק וחיה לו להביא אשם תלוי אלא ששעיר המשתלח מכפר אפי׳ כשנודע לו אחר יוה״כ ידיעה ודאית לא ילטרך להביא חטאת דשפיר מיקרי אתי לכלל חטאת הואיל ואתא לכלל אשם אבל פשיטא היכא דלא נודע לו כלל אפי׳ ידיעת ספק קודם יוה"כ שיביא חטאת כשיודע לו מדרשה (כ) דכל חטאתם כדדריש הכא אי נמי גבי שעיר המשתלח לית לן למידרש דוקא הנך דאתו לכלל חטאת שהרי מכפר על כמה עבירות שאינן כלל בני קרבן על עשה ועל לא תעשה ושאר עבירות אי נמי שעיר המשתלח עדיף שתולה כי אתיידע ליה סמוך לשקיעת החמה כדפרישית:

סמה פנימי אין מכפר אלא על

דבר שיש לו ידיעה אף חיצון וכו'. ואס מאמר

המינח לר' שמעון דלא דריש חטא שאין מכיר בו אלא ה' דאינטריך היקשא דלא מכפר חיצון (ג) ארגלים אלא לר' יהודה אמאי אינטריך היקשא הא ע"כ חילון מכפר אאין בה ויש בה דבמאי

מוקמת ליה דליכא למיפרך דנפיך מיפך חילון ארגלים דהא כתיב לה' חטאת שאין מכיר בה אלא ה' ואין לומר דאילטריך היקשא דלא מכפר אשאר עבירות אלא בטומאת מקדש וקדשיו דמלשון מתניתין משמע דאילטריך אאין בה ויש בה וי"ל דאי לאו היקשא הוה מוקמינן כפרת חילון באין בה ואין בה דטומאת מקדש וקדשיו וכפרת ר"ח ודרגלים באין בה ואין בה בשאר עבירות ולא הוי דרשינן הואיל וזה בא בזמן קבוע (ד) מה זה אין מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו כו' כדדריש תנא דבי ר' ישמעאל אלא הוי דרשינן מה זה מכפר אאין בה ואין בה אף זה כו׳ אבל השתא דאיכא היקשא דחיצון מפנימי על כרחך דרשינן כדדרים סנא דבי ר' ישמעאל: ניכפר פנימי ארידיה וארחיצון. אע"ג דלא אתי לכלל חטאת אין לחוש כדפרישית לעיל:

ונפקא מינה היכא דלא עבד חיצון. ואם מאמר א"כ חיצון למה גא כלל וי"ל משום טומאה שאירעה בין זה לזה: כפרה אחת מכפר ואין מכפר שתי כפרות. ואם תאמר אמאי לא משני דאי מכפר נמי אדחינון אם כן תהיה כפרה זו פעמים בשנה וי"ל דאין לחוש כיון דעיקר כפרתו הכתובה בו דהיינו יש בה ואין בה לא תהא אלא פעם אחת בשנה ואם תאמר תיפוק ליה מדאיתקש חיצון לפנימי דבעינן שלא תהא כפרת חיצון אלא פעם אחת בשנה חדע מדקאמר בסמוך גבי חיצון האי שעירי רגלים ושעירי ר״ח מכפרין פירוש ואם כן הויא פעמים בשנה וכן לקמן פריך והא כי כתיב אחת בשעיר הפנימי כתיב ומשני מדאתקש חיצון לפנימי ובסמוך נמי דפריך וניכפר חיצון אדידיה ואדפנימי לישני דאין חיצון מכפר ב' כפרות מדאיתקש וי"ל דכיון דלא כתיב אחת בגופיה דחיצון אלא דיליף בהיקשא ליח לן למעוטי שלא יכפר פנימי אדחיצון וחיצון אדפנימי ואדרבה מכח היקשא איח לן לומר על מה שזה מכפר זה מכפר ומכח דאיתקוש להדדי הוא דפריך אצל חיצון ור״ח ודרגלים דלא איתקוש להדדי פריך בסמוך שפיר הא שעירי רגלים ושעירי ר״ח מכפרים דלענין כפרת אחרים הוי כאילו כתיב אחת בשנה בגוף דחיצון: וניבבר חיצון אדידי' ואמאי דעביד פנימי. ואם תאמר המקשה דלא ידע הך דרשה אחת בשנה אמאי לא פריך דליכפרו או ליחלו תרוייהו אפנימי ותו לא וי"ל דאהך קושיא ודאי ידע שיתרך לו אחת בשנה הואיל וחיצון אינו מכפר כפרה אחרת אלא זו אבל אפירכא דפריך וניכפר חיצון אדידיה ואדפנימי לא מיסתבר ליה למקשה דנימעוט מאחת בשנה כיון דעיקר כפרתו לא הוי דפנימי אי נמי י"ל דסברא הוא שלא יבאו שניהם על דבר אחד ולא יועיל זה צלא זה וזה אין סברא לומר שיועיל ולא בא חיצון אלא משום טומאה שאירעה בין זה לזה והשתא אתי שפיר דקאמר לעיל ונפקא מינה היכא דלא עביד חיצון ולא קאמר נפקא מינה להגן ביני וביני דהיכא דעביד חיצון אח"כ לא יכפר פנימי אדחיצון כדי שלא יבא חיצון אטומאה שאירעה בין זה לזה בלבד וא"ת ונימא דלעולם אתו תרוייהו אדפנימי לחוד והוי פנימי לחלות וחיצון לכפרה וי"ל דאי חיצון מכפר לגמרי אם כן לא אתי לכלל חטאת והיאך יתלה על זה פנימי: לשומאה שאירעה בין זה דוה. הכא לא קאמר ונפקא מינה להיכא דלא עבד פנימי כדקאמר לעיל דפנימי קרב קודם חילון ° ואי ליכא אלא חד יעשו פנימי ולא חילון:

בפרה זו לא תהא כו'. פ״ה דלאו היינו קרא דלעיל ונראה דסברתו דלא מלינן למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב ביה נמי אחת בשנה משום דלא סגי דליכתוב אחת בלא שנה ולא מלינו למידרש מיניה אלא דרשה קמייתא דאין מכפר שתי כפרות ש(ורש"י) [ור"ן מפרש דהא דרשה נמי שמעינן מקרא קמא מדלא כמיב אחת בעשור וכמיב בשנה וקרא אחרינא אינטריך לשום דרשה:

או רבינו שמשוןן,

הגהות הב"ח (ה) גמ' מנין ליש בה: (ב) תום' ד"ה מחי וכו' מדרשה דלכל הטחתם: (ג) שם ד"ה מה וכו' חילון אדרגלים: (ד) בא"ר קנוע וזה בא בזמן קבוע מה זה:

גליון הש"ם תום' ר"ה למומאה וכו' ואי ליכא אלא חד יעשו פנימי ולא חיצון. תמוה דא"א לעשות פנימי בלא הגרלה. אח"כ ראימי בספר מעין החכמה לבעל עלי אלמוגים שעמד בזה: